

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Jordák, s.r.o.**, IČ 02222051
sídlem Lucemburská 1599/27, Praha 3
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Raschelem
sídlem Pařížská 68/9, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2018, č. j. 19012/18/5100-41452-712275

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo postupem podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „daňový řád“) rozhodnuto ve věci podnětu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 19. 12. 2017

na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní tak, že se v případě žalobce deleguje místní příslušnost k výkonu správy všech daní s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Středočeský kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž toto rozhodnutí bylo oznámeno. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce jsou naplněny důvody účelnosti pro použití ust. § 18 daňového řádu (jenž upravuje delegaci místní příslušnosti). Žalobcem zapsané sídlo v obchodním rejstříku na adrese Revoluční 1 082/8, 110 00 Praha 1 – Nové Město (dále také „pražské sídlo“) je umístěno podle žalovaného na tzv. virtuální adrese. Správcem daně bylo však zjištěno, že místo skutečného sídla žalobce je v Tismicích, p. č. st. 311, kde má žalobce zázemí ve formě parkoviště s jeho vozidly a stavebními mechanismy. Na uvedené adrese má uloženy účetní doklady a byla zde zastižena osoba, která sdělila, že je zaměstnancem žalobce a žalobci zpracovává účetní agendu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že tvrzení žalovaného, že by žalobce nevykonával svou ekonomickou činnost v místě působnosti svého zákonného správce daně a naopak, že by tuto činnost vykonával v místě působnosti správce daně určeného v napadeném rozhodnutí, není podloženo relevantními důkazy. Pražské sídlo žalobce nelze považovat za sídlo virtuální, jednalo se o plnohodnotné sídlo, v němž byly žalobci poskytovány služby kancelářských prostor, jednacích síní a zajištění kontaktů s klienty a správními orgány. Pražské sídlo si žalobce zvolil z důvodu konkrétní prestižní adresy i z důvodu poskytovaných služeb. Skutečnost, že správce daně nezastihl jednatele žalobce na uvedené adrese neznamena, že by si nešlo například dohodnout schůzku s pracovníkem finančního úřadu na této adrese. S ohledem na výkon své podnikatelské činnosti spočívající především v provádění prací na staveništích po celém území hlavního města Prahy, je žalobce nucen neustále koordinovat práce prováděné v terénu. Parcelu v obci Tismice nemá žalobce oprávnění užívat. Žalobcovi zaměstnanci jsou výkonní pracovníci, jenž pracují v terénu a zaměstnávání vlastního administrativního pracovníka pro potřeby zajištění kontaktu v místě sídla je pro žalobce neefektivní. Žalovaným uvedený pozemek v Tismicích je ve vlastnictví jednatele žalobce, který je současně jednatelem společnosti AutoMotoNetSport, s.r.o., se sídlem Tismice 33. Tato společnost využívá nemovitosti v Tismicích ke své ekonomické činnosti. Ekonomickou agendu, která je uložena v Tismicích, zpracovává p. M. K., která pracuje pro společnost AutoMotoNetSport, s.r.o. V současné době žalobce uchovává svoji spisovou agendu na adrese kanceláře v Praze 3, Lucemburská č. p. 1599, zejména z toho důvodu, že své podklady potřebuje mít k dispozici v Praze, kde se odehrává jeho ekonomická činnost. Převážná činnost žalobce spočívá v provádění stavebních prací na území hlavního města Prahy pro subjekty, které mají rovněž svá sídla v Praze. Úvaha o vhodnosti zázemí pro žalobcovu ekonomickou činnost na adrese v Tismicích je zcela neopodstatněná. Žalobce nelze ani nutit, aby využíval prostory, ke kterým nemá žádné oprávnění. Vozový park žalobce se sestává z desítky nákladních automobilů a desítky stavebních strojů. Při provedeném místním šetření v Tismicích nebylo zastiženo ani jedno nákladní vozidlo, či stavební stroj – ty jsou nepřetržitě na stavbách, kde také, pokud nepracují, parkují. Uvedené rozhodnutí zapříčiní zvýšené náklady pracovníkům Finančního úřadu pro Středočeský kraj a žalobce bude zatížen náklady spojenými s cestami do Českého Brodu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval právní a skutkové důvody uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí a zdůraznil, že na základě výsledků místních šetření lze důvodně dovozovat, že zázemí pro výkon ekonomické činnosti má žalobce v Tismicích. Na uvedené adrese je žalobce označen na poštovní schránce, na parkovací ploše byly zaparkovány automobily, některé označené logem žalobce. V budově na šetřené adrese byla zastižena p. K., která správci daně mj. sdělila, že je stále zaměstnancem žalobce, jehož účetní agendu zpracovává a účetní doklady jsou uloženy v kanceláři v Tismicích. Jelikož zázemí pro výkon ekonomické činnosti žalobce je nadále soustředěno v Tismicích a žalobcova pražská adresa je adresou pouze virtuální, byly splněny podmínky pro delegaci místní příslušnosti.

IV. Obsah jednání před soudem

4. V rámci nařízeného jednání setrvali zástupci účastníků na svých dosavadních procesních stanoviscích. Soud k důkazu provedl žalobcem předložené důkazy – celkem 10 úvodních a závěrečných částí smluv o dílo uzavřených mezi žalobcem a jeho jednotlivými klienty, společností Skanska, a.s., Subterra a.s., Metrostav a.s., GEOSAN GROUP, a.s. (čl. 51 - 60) – z těchto listin vyplývá, že žalobce uzavíral s uvedenými společnostmi v období od listopadu 2016 do března 2018 smlouvy, v nichž se jako zhotovitel zavazoval k provedení stavebních prací v Praze, přičemž tyto smlouvy byly uzavírány v Praze. Soud dále k důkazu provedl žalobcem předložené daňové doklady (faktury) vystavené žalobcem v období od března 2017 do dubna 2018, jimiž žalobce fakturoval společností Skanska a.s. a Subterra a.s. provedené práce (listiny jsou založeny v soudním spise na čl. 61 - 69). Dále soud k důkazu provedl žalobcem předloženou dohodu o pracovní činnosti uzavřenou v Tismicích dne 29. 4. 2013 mezi AutoMotoNetSport, s.r.o. a p. M. K., na jejímž základě se p. K. jako zaměstnanec zavázala konat pro uvedenou společnost práci účetní. K důkazu byla dále provedena žalobcem předložená nájemní smlouva uzavřená mezi společností CC Real-Lucemburská, s.r.o. a žalobcem ze dne 27. 2. 2018, z níž vyplývá, že pronajímatel, společnost CC Real-Lucemburská s.r.o. jakožto vlastník nebytového prostoru č. 1599/104 a č. 1599/105 pronajímá touto smlouvou žalobci předmětné nemovitosti v Praze 3 – Žižkově. Soud dále k důkazu provedl žalobcem předložený úplný výpis z obchodního rejstříku žalobce, vyhotovený dne 30. 5. 2018, z něhož vyplývá, že žalobce měl zapsáno sídlo v období od 22. 4. 2015 do 28. 5. 2018 na adrese Revoluční 1082/8, Nové Město, 110 00 Praha 1 a dne 28. 5. 2018 bylo zapsáno sídlo žalobce jako Lucemburská 1599/27, Žižkov, 130 00 Praha 3.
5. K těmto listinám zástupce žalobce uvedl, že jimi dokládá, že ekonomická činnost žalobce byla prováděna v Praze, vybrané faktury – daňové doklady a smlouvy nejsou veškeré, ale s ohledem na tam uvedený rozsah je zřejmé, že jde o zcela majoritní činnost žalobce. Pokud jde o pozemek v Tismicích, pak ten je ve vlastnictví jednatele žalobce, který na něm provozuje nikoliv činnost žalobce, ale činnost druhé společnosti (pozn. soudu: míněna společnost AutoMotoNetSport, s.r.o.) spočívající především v opravách závodních vozidel. Pokud pak jde o adresu v Praze 3, Žižkov, bytový dům č. p. 1599/27, ta není z hlediska časového pro posouzení věci rozhodná a žalobce ji nově užívá k jednáním s klienty a k uskladnění dokladů – jde o bytovou jednotku ve vlastnictví otce jednatele žalobce užívanou jako kancelář. Soud dále provedl k důkazu 5 fotografií (čl. 76 – 80 soudního spisu) pořízených ze stránky www.mapy.cz, na nichž jsou zachyceny nemovitosti v Tismicích, na nichž správce daně prováděl místní šetření.

6. K těmto fotografiím zástupce žalobce uvedl, že k podstatné změně v období mezi místními šetřeními a datací uvedených fotografií nedošlo. Soud dále k důkazu provedl vytištěné části z internetové stránky žalobce www.jordak.eu – Nákladní doprava, Zemní práce, Zemní práce – reference, Autocrossteam Miminko – team, Autocross team Miminko – technika a Kontakty.
7. K těmto důkazům zástupce žalobce uvedl, že internetové stránky nejsou aktualizovány, neboť je na nich uvedena adresa (kontakt) žalobce v Praze, Revoluční 1082/8. Z těchto listin vyplývá prezentace žalobce týkající se autodopravy, zemních prací a nákladní dopravy (odvoz zemin, sutí a betonu, nadměrná přeprava strojů, dovoz stavebních materiálů, písků, štěrků, štěrkopísku, ornice a jiné zeminy, výkopové práce, úpravy terénu a bagrování, rozhrnování, přemísťování, nakládání zeminy a jiných materiálů, hloubení základů kanalizace, hloubení jímek a bazénů, silnice, cesty a je zde uveden soupis techniky (5x tahač návěšů se sklápěcím návěsem, resp. trailerem, 2x sklápěč s tandemem, 3x otočný bagr, smykem řízený nakladač, pásový otočný bagr 2x, pásový otočný minibagr, traktorbagr a příslušenství, dozer, 2x hutníci válec, 2x hutníci příkopový váleček). V rámci části Autodoprava + Zemní práce – Reference jsou na stránkách žalobce uvedeny příkladmo akce za rok 2013, 2012 a 2011 (kanalizace Praha, Rajský Vrch, komplex Thermal Pasohlávky, Čistá Berounka – etapa 2, Škoda Lean Centrum – MB, komplex Thermal Pasohlávky, odvoz rubaniny tunel Tomice, vodovodní řád – Smíchov, Doubravčice, Pod Čihadly, Měrové středisko – Škoda auto, RD Troja, bytový komplex Barandov Hills (2. etapa), kanalizace Vackov, modernizace trati Votice – Benešov, obchodní centrum Čelákovice, plavecký areál Šutka, CČM na objednávky, Nemocnice Klatovy, Tesco Čelákovice, cyklostezka Vestec, Ekonomie cukrovaru Dobruška). V části týkající se Autocrossu (Team Miminko) je na internetových stránkách žalobce uvedeno, pokud jde o techniku, závodní vozidlo Buggy vyrobené v r. 2012.
8. Závěrem jednání zástupce žalobce navrhl, aby soud žalobě vyhověl, zástupce žalovaného žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas a jedná se o žalobu přípustnou (viz ust. § 72, 65, 68 a 70 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“).
10. V posuzované věci je mezi účastníky řízení sporné, zda žalovaným zjištěné skutečnosti týkající se využívání pozemků žalobce v Tismicích představují oproti sídlu žalobce zapsanému v obchodním rejstříku (pražská adresa) a v návaznosti na žalovaným učiněná další skutková zjištění důvod, pro který bylo možné přistoupit k delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného správce daně.
11. Podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu se místní příslušnost právnické osoby řídí jejím sídlem, kterým se rozumí adresa zapsaná v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku. Podle § 18 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.
12. Je zřejmé, že z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní (nikoli kumulativní, nýbrž alternativní) kritéria pro delegaci, a to účelnost delegace nebo nezbytnost mimořádných

odborných znalostí, kterými místně příslušný správce daně nedisponuje. Jak v této souvislosti judikoval již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2008,

č. j. 7 Afs 13/2007 - 54, publikovaném pod č. 1720/2008 Sb. NSS: „(...) *řádná správa daní (...) vyžaduje ovšem, aby v konkrétních případech tam, kde to požadavky řádné správy vyžadují, byla zákonem stanovená příslušnost prolomena, a správu konkrétní daně konkrétního daňového subjektu vykonával jiný správce daně než ten, koho označuje zákon.*“

13. V nyní souzené věci přitom bylo aplikováno kritérium účelnosti, a proto se krajský soud dále zabýval pouze přezkoumáním naplnění tohoto kritéria. Účelnost delegace je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc, přičemž dle odborné komentářové literatury k daňovému řádu bude kritérium účelnosti naplněno např. v situaci, „*kdy má podnikající fyzická osoba trvalý pobyt v územním obvodu působnosti jiného správce daně než svou provozovnu, v níž fakticky vykonává své podnikatelské aktivity. V takovém případě bude s ohledem na zásady hospodárnosti, efektivity a šetrnosti daňového řízení vhodné delegovat místní příslušnost ke správě daňových povinností na správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nachází provozovna této fyzické osoby, neboť zde budou k dispozici všechny dokumenty a jiné podklady sloužící k prokazování skutečností tvrzených daňovým subjektem v rámci daňových řízení, zde se bude zpravidla provádět místní šetření či daňová kontrola týkající se daňových povinností tohoto daňového subjektu (srov. § 80 odst. 1 a § 85 odst. 2). Obdobně je namístě postupovat v případě, kdy se sídlo právnické osoby zapsané v příslušném veřejném rejstříku liší od místa skutečného sídla této právnické osoby, tj. místa, na němž právnická osoba skutečně vykonává svou činnost, z něhož je skutečně řízena (srov. komentář k § 13 bod 17 a násl.). Výkon správy daní takových daňových subjektů místně příslušným správcem daně na základě jeho kompetence operovat při správě „svých“ daňových subjektů mimo svůj obvod územní působnosti (srov. § 14) by byl značně neefektivní a nevhodný*“ (srovnej Baxa a kol., Daňový řád, Komentář I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2011).
14. Pojem *účelnost* je tak nutné vykládat s ohledem na obsah základních zásad správy daní, a to zejména zásady přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti a klientského přístupu. Opodstatněným důvodem může být, jak vyplývá také z rozhodovací praxe správních soudů (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2016, č. j. 3 Af 27/2013 - 51, či rozsudek téhož soudu ze dne 12. 4. 2016, č. j. 3 Af 28/2013 - 45, oba dostupné na www.nssoud.cz), právě to, že ke skutečné ekonomické činnosti daňového subjektu dochází na jiné adrese, než která je uvedena v obchodním rejstříku. Z hlediska účelnosti lze tedy přijmout závěr, že k delegaci může dojít tehdy, pokud se sídlo daňového subjektu zapsané do veřejného rejstříku liší od skutečného sídla. Zároveň je však nutno doplnit, že nemůže docházet k paušálním změnám místní příslušnosti v důsledku existence tzv. virtuálních sídel bez toho, aby se správce daně řádným způsobem neseznámil s důvody existence takových a obdobných forem sídel, neboť nikoliv každá ekonomická činnost vyžaduje trvalé kancelářské či provozní prostory.
15. V souladu se závěry, ke kterým krajský soud dospěl již ve své předchozí rozhodovací činnosti (k tomu srovnej např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 62 Af

60/2015 - 37, ze dne 11. 7. 2016, č. j. 30 Af 44/2014 - 30, a ze dne 7. 10. 2016, č. j. 30 Af 32/2015 - 42, všechny dostupné na www.nssoud.cz), je tedy při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní dle ustanovení § 18 odst. 1 daňového řádu podstatné místo reálného každodenního chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti (podnikání). Uvedený závěr krajského soudu přitom potvrdil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 230/2016 - 18, publikovaném pod č. 3486/2016 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, dle kterého: „*Správní orgán rozhodující o delegaci místní příslušnosti správce daně* z důvodu účelnosti (§ 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) zkoumá zejména, zda realizace podnikatelských aktivit probíhá v místě formálního sídla daňového subjektu, v místě jeho provozovny či jinde, resp. o jaký druh podnikatelských aktivit se jedná.“

16. Žalovaný při zjišťování důvodnosti podnětu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní vycházel ze zjištění, že sídlo zapsané v obchodním rejstříku na adrese Revoluční 1082/8, 110 00 Praha 1 – Nové Město mělo k datu 4. 12. 2017 registrováno celkem 1 358 ekonomických subjektů. Žalovaný dále vycházel z místního šetření provedeného na adrese rejstříkového sídla žalobce dne 28. 11. 2017, v jehož rámci nebyly zjištěny skutečnosti, které by prokazovaly žalobcovu ekonomickou činnost na uvedeném místě. Žalovaný přitom nezpochybňuje tvrzení žalobce ohledně uvedené adresy, že by po předchozí domluvě bylo možné na této adrese realizovat příležitostně jednání se správcem daně. Žalovaný ani nezpochybnil, že se zde nachází adresa, na níž je žalobci možno doručovat a že je s ním možná komunikace prostřednictvím recepční, která žalobci může předat vzkaz. Se závěrem žalovaného, že se jedná o adresu, kterou žalobce fakticky nevyužívá k činnosti nad rámec uvedeného, krajský soud souhlasí. Ani žalobce v žalobě netvrdil, že by v rozhodné době měl mít např. na této adrese uloženy účetní či jiné doklady pro svoji činnost, ani že by na této konkrétní adrese probíhaly konkrétní obchodní jednání žalobce apod. Soud ve shodě se závěry žalovaného konstatuje, že shora popsané skutečnosti odpovídají charakteru tzv. virtuálního sídla, jež obvykle spočívá právě v úplatném poskytování místa pro zřízení sídla podnikatele, přeposílání poštovních zásilek, jež je poskytováno jako podnikatelská činnost velkému množství subjektů. Z toho pak logicky vyplývá, že všechny společnosti na dané adrese (zjištěno 1 358 ekonomických subjektů k datu 4. 12. 2017) zpravidla nemohou skutečně sídlit (také zde vykonávat svou činnost) a sídlí zde proto pouze formálně – virtuálně. Skutečnost, že po dohodě je možné poskytnout „sídlícím“ subjektům určité prostory pro schůzky či jednání, nevylučuje posouzení charakteru tohoto sídla jako virtuálního. Z judikatury přitom vyplývá, že tzv. virtuální sídlo je důležitou indicií o tom, že se reálná ekonomická činnost daňového subjektu uskutečňuje někde jinde.
17. Žalovaný svůj závěr o skutečném sídle žalobce v rozhodné době neopíral pouze o zjištění týkající se adresy v Praze, ale hodnotil je společně s dalšími okolnostmi prokazujícími, že se reálné zázemí žalobce odlišuje od rejstříkového sídla. Pokud by pro žalobce, jak tvrdí v žalobě, bylo uvedené sídlo důležité z hlediska prestižní adresy, z důvodů poskytování služeb, a proto aby byl vždy dosažitelný pro klienty, neodpovídají tomu zjištění správce daně získaná z internetových prezentací žalobce (www.zivefirmy.cz a www.ziveauto.cz) v měsíci květnu 2018; listiny, z nichž vyplývá údaj o sídle žalobce v Tismicích, jsou založeny ve správním spise. Žalobcem předkládané smlouvy o dílo a daňové doklady –

faktury, rovněž nemohou prokázat, že byly tyto smlouvy uzavírány, resp. faktury vystavovány na adrese Revoluční 1082/8, Praha.

18. Z úředního záznamu z místního šetření správce daně v Tismicích ze dne 5. 1. 2018 založeného ve správním spise vyplývá, že na pozemku p. č. st. 311 se nachází rozhledlé parkoviště, přičemž vozový park se sestával z nákladních i osobních vozů, některé byly označeny logem firmy Jordák, s.r.o. V zelené budově naproti parkovišti jsou dílny a servis, nachází se zde i kanceláře. Na vstupních dveřích bylo uvedeno označení firmy žalobce a kontaktní telefon. Na místě pracovníci správce daně hovořili s p. M. K., jenž je zaměstnancem žalobce. Ta sdělila, že p. R. J. je momentálně v Praze na stavbě, účetní doklady žalobce jsou uloženy zde v kanceláři v Tismicích, p. K. zpracovávala agendu žalobce i dalších firem. Uvedené skutečnosti vyplývají z pořízené fotodokumentace, jež je rovněž založena ve správním spise. Předmětné místní šetření proběhlo 5. 1. 2018 (pátek) mezi 10.00 – 10.20 hod.
19. Obdobné skutečnosti byly zjištěny i v rámci druhého místního šetření, které bylo provedeno dne 27. 3. 2018 (úterý) v době od 9.30 – 9.45 hod. V úředním záznamu z tohoto místního šetření je uvedeno, že pracovníci správce daně vešli v Tismicích v zelené budově naproti parkovišti na pozemku st. 311 vraty dovnitř a dále do kanceláře, kde zastihli účetní p. M. K. Ta potvrdila, že je stále zaměstnancem žalobce, jejíž agendu zpracovává a jejíž účetní doklady jsou i nadále uloženy zde v kanceláři. Na budově, ani na dveřích kanceláře již nebylo umístěno označení žalobce či jiných společností, pouze na poštovní schránce byla umístěna samolepka s logem společnosti Jordák. Z fotodokumentace pořízené pracovníky správce daně na uvedených místních šetřeních je zřejmé, že se na tomto místě nacházejí kancelářské prostory, žalobce zde byl označen, vč. kontaktu na odpovědnou osobu (šetření dne 5. 1. 2018), resp. na schránce bylo označeno logo společnosti žalobce (dne 27. 3. 2018). Bylo také zjištěno, že se na daném místě nacházely nákladní a osobní vozy, některé označeny logem žalobce (místní šetření ze dne 5. 1. 2018), resp. převážně osobní automobily, některé s logem žalobce (místní šetření dne 27. 3. 2018). Mezi účastníky řízení není sporné, že jednatel žalobce je vlastníkem citované parcely. Podpůrně i tato skutečnost dokládá úzkou vazbu žalobce na toto místo.
20. Pokud jde o žalobcem namítanou činnost společnosti AutoMotoNetSport, s.r.o. na uvedeném místě s tím, že tato společnost využívá nemovitosti p. č. 311 v Tismicích ke své ekonomické činnosti, nikoliv však žalobce, neodpovídá tomu výsledek místních šetření a internetové prezentace žalobce zjištěné správcem daně; zástupce žalobce k činnosti společnosti AutoMotoNetSport, s.r.o. uvedl, že by se mělo jednat o opravy soutěžních vozidel. Na internetové stránce žalobce, je prezentována činnost „Autocross (team Miminko)“ s tím, že jako technika je uveden jeden soutěžní automobil Buggy. Na citovaném parkovišti však byla zachycena jiná vozidla a mechanismy, než závodní speciály. Rovněž bylo opakovaně sděleno zaměstnankyní žalobce v rámci místních šetření, že se zde nachází jeho účetní agenda. Soud skutečnosti zjištěné správcem daně v rámci místních šetření doplnil ještě provedením důkazů, jenž jsou uvedeny v kapitole IV. odůvodnění tohoto rozsudku. I z těchto důkazů vyplývá, že předmětné místo je využíváno nákladními vozidly a mechanismy, přičemž tyto na svých internetových stránkách žalobce inzeruje jako takové, jimiž pro nabízené práce a služby disponuje. Z citované internetové stránky žalobce rovněž vyplývají reference za rok 2011, 2012 a 2013 uvádějící práce žalobce mimo území hlavního města Prahy (Pasohlávky, Tomice, Mladá Boleslav, Doubravčice, Vackov, Votice - Benešov, Čelákovice, Klatovy, Vestec,

Dobrovice). Skutečnost, že osoba zjištěná na místě při místních šetřeních (p. K.) má uzavřenu dohodu o pracovní činnosti se společností AutoMotoNetSport, s.r.o. doplňuje její vyjádření, že kromě prací pro žalobce poskytuje služby i jiným subjektům.

21. Ačkoliv tedy ekonomická činnost žalobce z povahy věci může být fakticky vykonávána po celém území České republiky (případně i jinde), je zjevné a žalovaný k tomu předložil dostatečné množství důkazů, že žalobce má nejužší vazbu na předmětnou lokalitu v Tismicích. Žalovaný tak nepochybil, pokud dospěl k závěru, že rejstříkové sídlo žalobce je možno považovat za sídlo pouze formální; naproti tomu v Tismicích se v rozhodné době nacházelo administrativní a technické zázemí žalobce (kanceláře, prostory pro parkování nákladních automobilů a stavebních mechanismů) a byly zde zaparkovány jak tyto vozidla a mechanismy, tak osobní automobily firmy žalobce. Podpůrně tyto skutečnosti doplňuje i zjištění, že se v Tismicích nacházelo účetnictví žalobce, které pro něj zpracovávala na místě přítomná jeho zaměstnankyně.
22. Krajský soud tak pokládá finančními orgány učiněná skutková zjištění za dostačující, věrohodná a důkazně podložená. Naopak námitky žalobce uplatněné jak v rámci správního řízení, tak v rámci žalobního návrhu, soud hodnotí jako neprokázané. Pokud jde o žalobcovo nově od 28. 5. 2018 zapsané sídlo v Praze 3, zástupce žalobce sám k tomu uvedl, že tato adresa není časově rozhodná ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí, konkrétní ekonomická činnost na této adrese proto žalobcem nebyla ani dokladována. Případná nová existence reálného sídla žalobce na území města Prahy může vést k přehodnocení delegace místní příslušnosti z důvodu změny okolností, za nichž bylo o delegaci rozhodnuto (viz ust. § 18 odst. 2 daňového řádu). Vzdálenost nově určeného správce daně od Tismic, příp. i od Prahy nemůže zapříčinit vznik výraznějších nákladů žalobci ani správci daně.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu